

Országos Rendőrfőkapitány
PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása
Ea.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panaszügyében folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf. 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közzétételétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, Ket. 109. § (1) bekezdése).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 3) Független Rendészeti Panasztestület
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos *-n szóban terjesztette elő panaszát a vele szemben *-n foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos beadványában foglaltak szerint, *-n egy körfolyosós ház lakásába lépett be, ahonnan elvitt egy kulcstartót, amit azonnal vissza is adott a tulajdonosnak. Ezt követően házkutatást tartottak a lakásán, majd előállították. Az előállítás időtartama közel 8 óra volt. Az előállító helyiségben nem volt levegő, ömlött be a cigarettafüst. A panaszos kérésére a rendőrök kinyitották az ablakot. A panaszos kérte azt is, hogy engedjék ki a mosdóba, erre a rendőrnő cinikus megjegyzéseket tett, végül azonban kiengedték. A panaszos állítása szerint a rendőrnők „viháncoltak”, megengedhetetlenül viselkedtek vele. A panaszos kérte, hadd vegye be a gyógyszereit, erre azt felelték, hogy csak mentő jelenlétében teheti meg. A mentők később kijöttek, és ők engedték meg, hogy a panaszos bevegye a gyógyszereit. A panaszos álláspontja szerint, a mentő kiérkezéséig sok idő telt el, pedig már nagyon rosszul érezte magát. A panaszos elmondása szerint az előállítás időtartama alatt késő estig eljárási cselekményt nem foganatosítottak vele szemben, és csak szabadon bocsátása előtt hallgatták ki. Megjegyezte azt is, hogy az előállítás időtartama alatt kapott élelmet.

A panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

1. Az előállítás időtartamát,
2. Az előállítás és a gyógyszerek bevételének körülményeit,
3. A rendőrnők hangnemét és viselkedését,

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint arra a megállapításra jutott, hogy a panaszossal szemben kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosított a rendőrség intézkedést, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A Panasztestület azonban nem fogadta el az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontjára történő hivatkozást az előállítás jogalapja kapcsán – arra az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja adott valójában felhatalmazást -, így a panaszos személyi szabadsághoz való jogának a sérelmét állapította meg. A téves jogszabályi hivatkozás kapcsán pedig a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelmet is egyúttal megállapította a Panasztestület. Az előállítás időtartama kapcsán a panaszos személyi szabadsághoz való joga sérült. A panaszos kifogásolta az előállítása körülményeit, amely tekintetében a Panasztestület úgy határozott, hogy a panasz nem volt alapos, így véleménye szerint nem sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga. A rendőrnők által alkalmazott hangnemre vonatkozó kifogás kapcsán, a tapasztalt, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja szerint a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
- kapitányságvezetői átirat;
- jelentés az elfogás végrehajtásáról (2 oldal) + parancsnoki vélemény és kivizsgálás;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentés;
- a panaszos nyilatkozata az előállított/elővezetett személy előállító h helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, a hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről;
- a panaszos nyilatkozata az előállított/elővezetett személy előállító h helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről, a hozzátartozó, egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről;
- a panaszos nyilatkozata az előállított/elővezetett személy élelemmel történő ellátásáról;
- a panaszos előállítás idejéről szóló igazolása;
- ambuláns napló;
- tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyv;
- tanúkihallgatásról szóló jegyzőkönyv;
- a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatásáról készült jegyzőkönyv;
- jegyzőkönyv a házkutatásról, lefoglalásról;
- határozat a házkutatás, lefoglalás elrendeléséről.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A Rendőrkapitányság megbízott vezetőjének jelentésében foglaltak szerint a Rendőrkapitányság járőrei *-n * óra * perckor vonták intézkedés alá a panaszost. Az intézkedést bejelentés alapján foganatosították. A bejelentő elmondta, hogy *-n a délutáni órákban két személlyel az elhunyt nagymamája lakásában tartózkodtak pakolás céljából. Amikor bejelentő a gépjárművéhez ment és a lakás ajtaját nyitva hagyta, a lakásban maradt személy észlelte, hogy két ismeretlen nő * óra * perc körüli időben besétált a lakásba a szomszédot keresve. Mivel ő nem volt otthon a két nő papírt és tollat kért, majd az egyik azt mondta, hogy „lopjatok el mindent”, majd a helyiség körbejárását követően távoztak az ingatlanból. Távozásukat a másik személy is látta. Miután bejelentő visszatért a lakásba, arra lett figyelmes, hogy a bejárati ajtó mágnes kulcsa, valamint a lakás riasztó rendszerének távirányítója eltűnt. A két személy tájékoztatta bejelentőt a történetekről. Ezután elindultak megkeresni az ismeretlen nőt. Egyikük * óra * perckor a * utca sarkán felismerni vélte a nőt. Ezután megszólították, és megkérdezték tőle, hogy nincs-e nála a lakásból hiányzó két tárgy. Erre az ismeretlen nő ingerülten reagált és tovább sétált a * utca irányába. Ezt követően bejelentő azt mondta az ismeretlen nőnek, hogy rendőrt fog hívni, ha nem hajlandó a kérdésére válaszolni. Erre a panaszos elővette a zsebéből a két eltulajdonított tárgyat, és a kulcstartóiknál fogva kettészakította őket, majd a legközelebbi bokorba hajította. Ezután bejelentő felvette a két tárgyat, majd értesítette a rendőrséget, miközben követte az ismeretlen nőt.

A járőrök * óra * perckor vonták intézkedés alá a panaszost a kereszteződésnél található parkban. A panaszos a helyszínen tájékoztatta a rendőröket, hogy valóban eltulajdonította a két eszközt a lakásból, de csak azért, mert azt hitte, hogy az egyik ismerőséé, azonban a nevét nem tudta megmondani. A további intézkedések megtétele céljából a panaszos elfogásra és előállításra került a Rendőrkapitányságra, ahol a panaszost * óra * perckor sérülés- és panaszmentesen átadták a Rendőrkapitányságon lévő rendőrkollégájuknak.

Ezt követően * óra * perckor a rendőr felvette a jegyzőkönyvet a letéti tárgyakról, majd kitöltötte a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 2. számú mellékletében foglalt nyomtatványokat az előállító helyiségben elhelyezett panaszosról, majd nyilatkoztatta az előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás megtörténtéről és megértéséről, hozzátartozó, illetőleg egyéb személy értesítéséről, valamint élelmiszer és az írásos tájékoztatók átvételéről. A panaszos a tájékoztatókat átvette, egészségügyi állapotából adódó különleges étkezést nem igényelt, illetőleg vallásgyakorláshoz kapcsolódó különleges igényei nem voltak, továbbá hozzátartozó, egyéb személy kiértesítését sem kérte.

V.

A rendőri intézkedés elleni panaszok vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

1. Az előállítás időtartama

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint „A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A Szolgálati Szabályzat 30. § (3) bekezdése szerint „Az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”

A panaszos sérelmezte, hogy közel 8 óráig tartó előállítása alatt szinte nem foganatosítottak vele szemben eljárési cselekményt a rendőrök. Késő este hallgatták meg, majd azt követően bocsátották szabadon.

A Panasztestület megállapította, hogy a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga sérült az előállítása időtartama kapcsán, mivel személyi szabadságában ténylegesen * óra * perctől * óra * percig volt korlátozva. Ez összesen 7 óra 34 perces időintervallumot jelent, amely során érdemi cselekményt a panaszossal szemben – a Panasztestület számításai szerint – kb. 2 óra 21 percen keresztül hajtottak végre. A fennmaradó holtidőben (kb. 3 óra 34 perc) nem foganatosítottak intézkedést, így indokolatlanul kellett várakoznia a kapitányság épületében. A Panasztestület véleménye szerint ez az időtartam indokolatlanul, aránytalanul és szükségtelenül hosszú volt.

A Panasztestület döntésével nem értek egyet az alábbi indokaim alapján.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot.

A panaszos előállításának időtartama alatt a rendelkezésre álló adatok, nyilatkozatok szerint, közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy milyen érdemi cselekményeket végeztek el a rendőrök. A panaszossal szemben a rendőrség *-n * óra * perckor kezdeményezett intézkedést, amelyet egyben előállításának kezdő időpontjaként határoztak meg. A panaszost * óra * perckor adták át sérülés- és panaszmentesen a kapitányságon. A panaszos előállítása során jelezte, hogy gyógyszerre van szüksége, ezért a rendőrök mentőt hívtak hozzá. A mentő * óra * perckor érkezett meg, majd a mentőorvos a szükséges vizsgálatok elvégzését követően ellátta a panaszost gyógyszerekkel. Az intézkedésről készített jelentést * óra * perckor készült el, ezután pedig * óra * perctől * óra * percig bejelentő tanúkihallgatására került sor, mellyel párhuzamosan * óra * perctől * óra * percig * tanúkihallgatását foganatosították. Ezután * óra * perckor elkészült a gyanúsítás szövege, majd * óra * perckor megkezdték a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatását. * óra * perckor készítették el az ujjnyomatlapot, tenyérynymatlapot és az 1. számú adatlapot, továbbá a panaszost bünyügyi nyilvántartásba vették. A rendőrök * óra * perctől * óra * percig házkutatást foganatosítottak, mely után a panaszost * óra * perckor szabadon bocsátották, és átadták részére az előállítás időtartamáról szóló igazolást.

A jelentés szerint a Rendőrkapitányság által elvégzett cselekmények – különösen a nyomozási cselekmények – időigényesek, amely nem csupán azt jelenti, hogy maguk a reálcselekmények hosszabb időt vesznek igénybe, hanem azt is, hogy azok az iratokon szereplő időigényen, azaz „hasznos” időn túl – szellemi szervezési előmunkálatokat igényelnek. Az emberekkel történő foglalkozás sem értékelhető csupán a „hasznos idő” – „holt idő” dimenziójába (hiszen az érintettekkel az eljárási cselekményeken túl is kommunikálni kell, e nélkül krimináltaktikailag egy kihallgatás jól el sem végezhető). A házkutatásra előzetesen fel kell készülni. A fentiekben említett cselekmények nem nevezhetők „holt időnek”, mivel e nélkül az érdemi intézkedések nem foganatosíthatóak.

A fentiek alapján a panaszos elállításának ideje nem tekinthető aránytalanul hosszúnak, ezért a panasz alaptalan.

2. Az előállítás és a gyógyszerek bevételének körülményei

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint *„A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épiséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”*

Az Rtv. 18. § (2) bekezdése szerint *„A rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.”*

A panaszos kifogásolta az előállítás körülményeit, mivel állítása szerint az előállító helyiségben nem volt levegő, amelynek oka az volt, hogy ömlött be a cigarettafüst. Szerette volna bevenni a gyógyszereit, azonban a rendőrök erre azt felelték, hogy csak mentő jelenlétében teheti meg, a mentő kiérkezéséig pedig sok idő telt el.

A Rendőrkapitányság megbízott vezetőjének jelentésében foglaltak szerint az előállítás körülményei megfeleltek az Rtv. előírásainak. A panaszost ellátták élelemmel, süteménnyel is kapott, valamint a panaszos többször is jelezte, hogy mosdóba szeretne menni, amely kéréseinek minden egyes alkalommal eleget tettek. Maga a panaszos is megerősítette azt, hogy a rendőrök az előállító helyiség ablakát kinyitották, mivel nem volt elég levegő. A rendőrök a panaszos azon kérését, amely szerint szeretne volna bevenni a gyógyszereit, csak úgy tudták teljesíteni, hogy mentőt hívtak, mivel orvosnak kell döntenie a gyógyszerek bevételéről. * óra * perckor érkezett meg a mentőorvos, aki megvizsgálta a panaszost, majd ellátta gyógyszerrel, azonban további sürgősségi teendő nem volt indokolt.

A fentiek alapján a panasz alaptalan.

3. A rendőrnők hangneme és viselkedése

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése (ld. V. fejezet 2. pont, 6. oldal)

A Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexe (továbbiakban: Etikai Kódex) 1. pontja szerint a rendőr *„önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.”*

Az 5. pont szerint: *„a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen*

konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”

A 7. pont utolsó mondata szerint *„tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”*

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrnök hangneme nem volt megfelelő, valamint azt, hogy „viháncoltak” és megengedhetetlenül viselkedtek, továbbá cinikus megjegyzéseket tettek a panaszos többszöri mosdóba történő kimenetele miatt.

A panaszos őrzését ellátó rendőr jelentése szerint * óra * perctől * óráig, tehát * percen keresztül látott el szolgálatot a panaszos befogadásánál. A másik két szolgálatban lévő kolléganő pedig nem is találkozott a panaszossal. A befogadás során és azt követően is a rendőr türelmes, és megértő volt, illetőleg normális hangnemben kommunikált a panaszossal, továbbá minden egyes alkalommal eleget tett a panaszos azon kérésének, hogy a mosdóba szeretne menni.

A Rendőrkapitányság megbízott vezetőjének jelentésében foglaltak a panaszos azon állításának, amely szerint a rendőrnök hangneme nem volt megfelelő, valamint az, hogy „viháncoltak” és megengedhetetlenül viselkedtek, továbbá cinikus megjegyzéseket tettek a panaszos mosdóba történő kimenetele miatt, nincs valóságalapja, tekintettel arra, hogy a másik két kolléganő nem is találkozott a panaszossal. A kapitányságvezető jelentésében foglaltak a rendőr nyilatkozatát támasztják alá a tekintetben, hogy csak * óra * perctől * óráig látta el a panaszos őrzését, a szolgálatot * órákor másik rendőr látta el.

A panasz a fentiekre tekintettel alaptalan.

VI.

A Panasztestület az állásfoglalásának elkészítése során a rendőr intézkedési kötelezettségét és az előállítás jogalapját is megvizsgálta.

Tekintettel arra, hogy a panaszos ezeket a kérdésköröket nem sérelmezte, a beadványában konkrétan meg sem említette, ezért azt érdemben nem vizsgáltam, ugyanis a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”*

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) és (7) bekezdés, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és c) pontjai és (2) bekezdés, 178. § i) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (7) bekezdés, 50. §;

- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93/A. (2) bekezdés, 92. § (1) bekezdés, 33. § (3) bekezdés, 2. § (1) bekezdés, 18. § (2) bekezdése;
- a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 30. § (3) bekezdése;
- Etikai Kódex 1., 5. és 7. pontja.

Budapest, 2016. január 04.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**